

Emil Landgreen

CHILI ZOMBIERNE

GRATIS LÆSEPROVE

CHILI

ZOMBIERNE

Skrevet og illustreret
af Emil Landgreen

Gør det sjovt
at læse – og styrker
læselysten!

CHILI-ZOMBIERNE er en bog i serien HVAD GØR DU?

- som er rigt illustrerede, gakkede historier,
hvor **DU BESTEMMER HANDLINGEN!**

Hver historie indeholder **MANGE** forskellige veje

- og med hele **30** forskellige slutninger bliver

det ekstra sjovt at læse bogen igen og igen og igen ...

Alle på din skole bliver pludselig forvandlet til uhyggelige, røde zombier. Men hvorfor siger de alle sammen "Mææææ!?"

Kan en zombie egentlig danse? Og har det mon noget at gøre med skolekokken

Grums uhyggeligt stærke chili-ret?

Det er noget værre rod, men du

skal nok klare det! Og hvem ved,

hvilke gakkede ting

du oplever undervejs?

Fra ca.
8 år

I samme serie:

BOLDEN

9 788772 059402

DEN PERFEKTE FORKLÆDNING

Du flår en stor dunk rød akrylmaling ned fra hylden og begynder at smøre dit ansigt ind i den tykke, klistrede maling. Det svier, da du får noget i øjnene. Zombierne hamrer og sparker på døren. Nu er det kun et spørgsmål om sekunder, før de vil bryde igennem.

Efter ansigtet er smurt ind, hælder du resten af dunken ud over hænderne. Det ser næsten ud, som om

du vasker hænder i blod, og du når lige at farve den sidste finger, før zombierne vælter ind i rummet.

Du smider farvedunken fra dig og ser nervøst over på zombierne, der stirrer tilbage på dig med deres gule øjne. Du har ikke haft tid til at kigge dig i et spejl, så du må bare håbe på, at du har fået farvet hele ansigtet.

"Mææh ...?" siger en af zombierne og peger på dig. De begynder at vakle frem mod dig. Det er uhyggeligt.

HVAD GØR DU?

Du stoler på, at forklædningen er god nok, og lader dem komme hen til dig? Gå til side **25**

Shit! De har sikkert luret dig, og du må tage kampen op? Gå til side **60**

Du flygter ind på toilettet alligevel? Gå til side **99**

Du er nu hoppet til side 25

RØD MALING OG GRØN SNOT

Da zombierne kommer helt hen til dig, kan du kende dem. De er alle fra klassen over dig, bare som zombier.

En af dem er Store-Bent. Han kommer helt hen til dig og snuser til dig med sin røde næse. Der løber en lang, grøn klat zombie-snot ud af den. Det er ulækkert.

Snif, snif. Akrylmalingen lugter stærkt, og du kan næsten ikke stå stille, da mere maling løber ned i øjnene på dig. Det svier og brænder.

Store-Bent stirrer på dig med sine gule øjne.

Heldigvis er dine øjne også blevet gule og røde af malingen, og Store-Bent vender sig mod de andre og slipper en uhyggelig zombie-bøvs.

"Bøøøøøøøvs!"

Der kommer lidt røg ud af hans ører. Du håber på, at det ikke betyder "Æd ham!".

Det tyder det heldigvis ikke på, for zombierne
begynder at vakle tilbage mod døren.

Du ånder lettet op, men så ser du, at Store-Bent
ser mistænksomt tilbage på dig med sine gule øjne.
Han stirrer insisterende på dig. Nærmest som om han
vil have, at du skal følge med.

Fortsættelse
følger ...

Du er nu hoppet til side 60

GUMMIKRIGEREN

Zombierne vakler mod dig med armene fremme. De har helt sikkert opdaget dig, og det eneste, der er at gøre nu, er at tage kampen op. Du spæner hen til hylden med værktøj og snupper den største hammer, du kan finde. Det er en gummihammer, men den er tung, og du bruger begge hænder, da du svinger den mod den forreste zombie. GOK! Du rammer Store-

Bent lige i panden, og han vælter om med en gurglende lyd. Du skrider i blodrus og svinger mod den næste og den næste, indtil alle zombierne ligger i en bunke på gulvet. Først nu går det op for dig, at dine hænder ryster, og du tager et par vaklende skridt hen mod døren.

Du har aldrig prøvet at slå nogen med en hammer før. Det var ikke rart, og selvom de er zombier, har de jo engang været dine venner. Du håber, at de bare slipper med en bule. Du smider hammeren fra dig og skynder dig ud ad lokalet. Der er tomt ude på gangen.

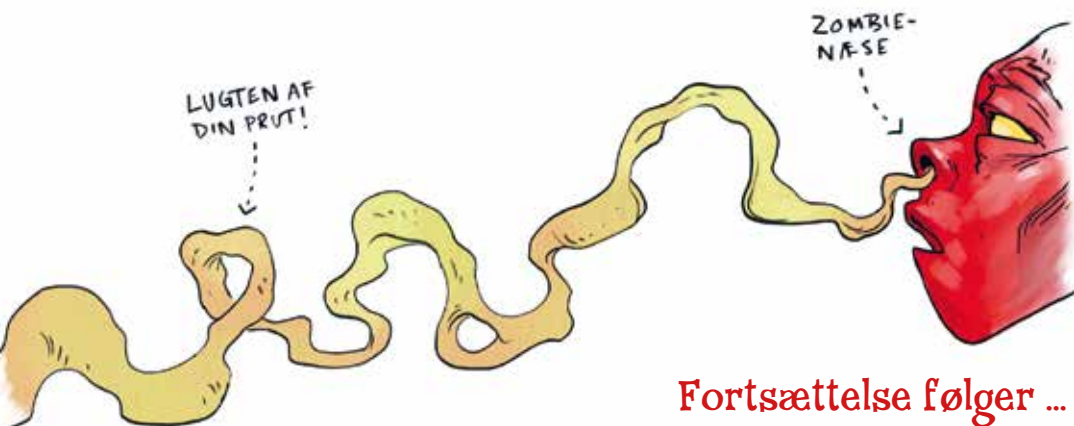
Fortsættelse følger ...

Du er nu hoppet til side 99

DEN PRUTTENDE DØD

Du spæner ud på toilettet og låser døren bag dig. Der lyder et brag inde fra billedkunstlokalet, da zombierne bryder gennem døren. Du kan høre deres uhyggelige skrig, og der er ting, der vælter på gulvet. Bare de ikke opdager dig. Din mave rumler, nærmest som om den kan mærke, at du er på toilettet, og du kommer til at slå en prut. Ikke en stor én, bare sådan en lille en.

Der bliver helt stille udenfor. Åh nej. Har de hørt dig? Du kan mærke, at der er endnu en prut på vej. Du klemmer ballerne sammen og koncentrerer dig om IKKE at slå en prut til, men prutten vil ud.

Fortsættelse følger ...